

”הסתבכות” מתוך מה אכפת לציפור מאת חנוך לוין

דמות: גבר

בננה! את! אני מתכוון, לא עוף צלוי. בננה!

אמרת קודם שאת נראית כמו עוף צלוי, על זה אני אומר: בננה. אני מתכוון, היית בננה קשה עכשיו את בננה בשלה. אני לא מתכוון לצורה הכפופה של הבננה, אני מתכוון רק לחומר עצמו. לבשר של הבננה, את נראית לי בשלה! ובלי הקליפה כמובן! אני מתכוון לבננה מכופפת.

סליחה, מקולפת. מקולפת.

את אוהבת בננות? אני מאוד אוהב בננות. וכשאני אומר לך שאת דומה לבננה אני מתכוון רק לחיוב, בהחלט לא לצורה הכפופה... בננה חתוכה לחתיכות! קטנות את יודעת, פרוסות פרוסות, עם שמנת, ותות, משהו טעים ועדין, נעים לאכול אותו, לא קשה ללעוס. וקל גם לבלוע. ונספג יפה בקיבה, ככה את!

נספגת!

נספגת יופי, ומתעכלת טוב! ויחד עם זה גם לא מכבידה על הגוף, ומועילה גם נגד שלשול! אני מתכוון, יוצא מוצק. בריא! אני מתכוון, זאת אומרת, הכוונה לצד הבריא שברך. כלומר, אל תביני אותי לא נכון, אני לא משווה אותך, אני מתכוון רק מבחינת הטיהור של הגוף מפסולת. אני מתכוון לצד הטהור והמטהר שלך, ממש כמו יציאה מסודרת.

כן, יציאה מסודרת, את הרי מסודרת, לא?

אני מתכוון, מבחינת הסדר, לא מבחינת היציאה, כלומר, גם מבחינת היציאה, אבל לא מבחינת החומר וודאי שלא מבחינת הורדת המים, כלומר, הורדת המים כן, אבל B מבחינת הניקיון, אני מתכוון, את שוטפת את עצמך, את נקיה!

אני לא יודע איך הגעתי עד לכאן, נדמה לי שהסתבכתי קצת.

בסך-הכל רציתי פשוט להגיד לך שאני...

אח, השד ייקח אותך!